

Medlem Hr. Pürschels Udtalelse, at det konservative Folkeparti ikke reagerer overfor den af ham fremsatte Udtalelse, og det forstaar jeg meget vel, thi jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Holstein maa være klar over een Ting — man kan gøre mange Ting, men man kan ikke lede et Parti staaende udenfor det, og det er i Virkeligheden det, som det ærede Medlem Hr. Holstein har gjort et Forsøg paa ved sin Dagsorden. Jeg tror ogsaa, det er særdeles heldigt, at det konservative Folkeparti ikke reagerer overfor den af det ærede Medlem Hr. Holstein foreslaaede Dagsorden eller overfor den af det ærede Medlem Hr. Stauning foreslaaede Dagsorden. Navnlige hvis de havde reageret overfor den sidste, vilde jeg i høj Grad have beklaget det, thi derved vilde være fremkommet en Situation, som var politisk fuldkommen uholdbar, og som det ærede Medlem Hr. Stauning og hans Venner vilde have set Uholdbarheden af, i samme Øjeblik den forelaa. I samme Øjeblik, det konservative Folkeparti og Socialdemokraterne havde stemt for en fælles Dagsorden, som havde faaet Flertal, og de saaledes havde styrtet dette Ministerium, vilde de have fremkaldt en Situation, som var fuldkommen politisk uholdbar. De vilde da være kommet til at se noget lignende som det, der foregaar i Tyskland for Øjeblikket, hvor det socialdemokratiske Parti erklærer under ingen Omstændigheder at ville have noget at gøre med det tyske Folkeparti, hvilket svarer til det konservative Folkeparti her i Landet, navnlig hvad Forbindelsen med Industrien angaar, hvor det tyske Folkeparti og det konservative Folkeparti har det samme Standpunkt. Da vilde Socialdemokratiet være kommet til at se, at den Stilling var ganske umulig.

Altsaa, det ærede Medlem Hr. Holstein er blevet skuffet og har ønsket at udtale det, og jeg tænker, han kommer til at udtale sin Skuffelse alene. Vi andre er ikke skuffede. Vi har sagt vor Mening om dette Ministerium den 19. Oktober og behøver ikke at gøre det en Gang til. Thi Rigtigheden af, hvad vi har sagt den Gang, forbliver urokket af, hvad den ene eller den anden Taler kan meddele til yderligere Belysning af Ministeriets Politik. Vi ser nu som før, hvad vi allerede den Gang forudsagde, at Gemytternes Uoverensstemmelse — det er det milde Udtryk, som den tidligere Udenrigsminister efterlod som sin Arv til det nuværende Ministerium —, at Gemytternes Uoverensstem-

melse fremdeles er til Stede. Nu som før sidder Landbrugsministeren i Ministeriet, og hvor han sidder, maa nødvendigvis en Gemytternes Uoverensstemmelse brede sig. At han holder en Tale paa en for sine konservative Medarbejdere højst ufordragelig Maade, saaledes at endogsaa Toneføringen virkede ubehageligt paa det ærede Medlem Hr. Pürschel, er heller ikke noget nyt, for Landbrugsministeren har en Gang før rejst Landet rundt og overfor det konservative Folkeparti holdt Taler, hvis Toneføring var af en saadan Art, at de højt beklagede sig derover. Men efter at han har været tavs i nogen Tid, fordi noget er kommet imellem, har han nu følt det nødvendigt at holde den samme Tale en Gang til. Det gør ingen som helst Forandring, thi det, som er kommet imellem, bestaar videre uforandret. Nogle synes at mene, at der er sket en Forandring i den politiske Stilling ved Landbrugsministerens Tale. Paa ingen Maade! Tværtimod! Landbrugsministeren har jo nu fuldkommen accepteret Importreguleringen. Det synes man ikke at lægge rigtig Mærke til. Han erklærede i sin Tale, at den Importregulering, som man nu havde foretaget, var noget andet end den oprindelige. Den oprindelige var en Valutaregulering, den vendte sig mod enkelte Lande, og derfor var han imod den. Den nuværende var en Importregulering, som i al Almindelighed begrænsede Indførselen, og den havde man altsaa accepteret, og han accepterede den ogsaa. Han sagde om dette ikke det mindste andet, end hvad de andre Ministre siger, nemlig at den skal fortsættes til 1. April. Men hvad der sker til 1. April, kan enhver af os have sine Formodninger om — det konservative Folkeparti har sine Forhaabninger —, men for Øjeblikket foreligger der i saa Henseende ikke det mindste nyt. Derfor kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem Hr. Stauning, som mente, at Landbrugsministerens Tale havde skabt Klarhed. Paa ingen Maade! Den er kun Udtryk for den Uklarhed, som fremdeles er til Stede. Uenigheden i Ministeriet vedvarer paa mange Punkter. Det kan mærkes. Her var der blandt andet stor Uenighed om Toneføringen. Der er ingen Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Brorsen var meget misfornøjet med Tonerne i Landbrugsministerens Tale. Den ærede Handelsminister sagde ligefrem, at han var det; han sagde ganske ligefrem, at han vilde ikke være den, som talte skilende Ord. Der er ingen, som kan være i Tvivl om, at dermed var direkte sagt til